Sygn. akt II Ca 831/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2015r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

R. R.

przeciwko

(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 10 lipca 2015r. w sprawie o syg. I C 853/15 upr.

I. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie 1 (pierwszym) w ten sposób, że oddala powództwo;

b) w punkcie 2 (drugim) w ten sposób, że zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem) tytułem zwrotu kosztów postępowania za pierwszą instancję;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 153 zł (sto pięćdziesiąt trzy) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

II Ca 831/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 lipca 2015r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zasadził od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powoda R. R. kwotę 1 258 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 września 2015r. oraz kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że w sierpniu 2014r. powód R. R. zakupił u pozwanego za pośrednictwem serwisu internetowego a., telewizor, który posiadał uszkodzenie uniemożliwiające jego eksploatację, co stanowiło – zdaniem Sądu - okoliczność bezsporną. Spornym natomiast było to, czy uszkodzenie można było zauważyć dopiero po podłączeniu telewizora do prądu, jak twierdził powód, czy nawet bez takiego podłączenia, jak twierdziła pozwana, bo było to uszkodzenie zewnętrzne. Powód swoje stanowisko poparł zeznaniami świadka W. M., który potwierdził, że bez podświetlenia nie było widać, iż matryca telewizora jest uszkodzona, czemu Sąd Rejonowy dał wiarę.

Uznał ostatecznie, że uszkodzenia telewizora nie mogły być widoczne przed podłączeniem telewizora do zasilania i w związku z tym powód mógł ich nie zauważyć sprawdzając stan telewizora bezpośrednio po jego doręczeniu.Telewizor posiadał odcisk palca na ekranie uwidoczniony na zdjęciu (k. 11), co nie mogło doprowadzić do uszkodzenia matrycy w miejscu w jakim został uwidoczniony, bo na to wskazuje – zdaniem Sądu - doświadczenie życiowe i podstawowe zasady fizyki. W tym zakresie strony nie wnosiły o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, ale w ocenie sądu opinia taka byłaby zbędna, ponieważ stwierdzenie, że odcisk w tym miejscu nie mógł wywołać uwidocznionego uszkodzenia nie wymaga wiedzy fachowej, ale mieści się w zakresie wiedzy szkolnej z fizyki i doświadczenia życiowego. Nadto ewentualna inicjatywa dowodowa w tym zakresie leżałapo stronie pozwanej, ta zaś stosownego wniosku dowodowego nie zgłosił. W związku z powyższym Sąd ustalił, że ucisk palca uwidoczniony zdjęciu (k. 11) nie miał wpływu na uszkodzenie telewizora.

W ramach oceny prawnej tych ustaleń faktycznych Sąd Rejonowy odwołał się do przepisów nieobowiązującej już ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176), ponieważ umowę sprzedaży telewizora strony zawarły przed dniem 25grudnia 2014r. tj. przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, a przepis art. 51 tej ustawy przewidywał, że do umów zawartych przed dniem jej wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Ustawa z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego posługiwała się pojęciem „zgodności towaru z umową", pod którym kryła się odpowiedzialność sprzedawcy za wady zarówno fizyczne, jak i prawne rzeczy sprzedanej, a także za uszkodzenia towaru (art.8 ustawy).Sąd podzielił podniesiony przez stronę powodową pogląd, że na pozwanym ciążyło domniemanie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176), zgodnie z którym należy przyjąć, że to pozwany dostarczył towar w stanie niezgodnym z umową, a do uszkodzenia mogło dojść u producenta, czy któregoś z pośredników, w tym u pozwanej. W związku z tym, że pozwany nie obalił domniemania wynikającego z art. 4 ust. 1 w/w ustawy,to zmaterializowały się przesłanki niemożliwości naprawy i niezdolności pozwanej do zadośćuczynienia żądaniom powoda w odpowiednim czasie, w konsekwencji czego powód mógł od umowy skutecznie odstąpić, co zrobił wysyłając pozwanej w dniu 1 września 2014r. stosowne oświadczenie drogą elektroniczną, oraz listem poleconym w dniu 2 września 2014 r. Tym bardziej, że – zdaniem Sądu – powód wykazał niezgodność towaru z umową, tj. że posiadał pękniętą matrycę. Powód złożył pozwanej reklamację drogą elektroniczną, proponując wymianę sprzętu na nowy, czego pozwana odmówiła, a co nie było uzasadnione.

W związku z powyższym na mocy art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176), powód miał prawo – zdaniem Sądu - odstąpić od umowy sprzedaży telewizora. W takim przypadku, zgodnie z art. 494 kc, strony powinny dokonać zwrotu wzajemnych świadczeń. Z uwagi na powyższe, powód przesłał pozwanemu telewizor, a pozwany powinien powodowi zwrócić cenę tj. 1258,00 zł, której zwrot Sąd Rejonowy zasądził. O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98§1 k.p.c.

W apelacji od wyroku pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. domagała się jego zmiany w całości poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Skarżąca zarzuciła Sądowi Rejonowemu:

1/ naruszenie przepisów prawa materialnego, a dokładniej:

a/ art. 74 ust. 3 ustawy z dnia z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe poprzez jego niezastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że telewizor mógł zostać uszkodzony u któregokolwiek z pośredników;

b/ art. 8 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, poprzez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że powód mógł skutecznie odstąpić od umowy zawartej z pozwanym;

2/ naruszenie przepisów prawa procesowego, a dokładniej:

a/ art. 233 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 328 § 2 kodeksu postępowania cywilnego poprzez naruszenie zasady wszechstronnej oceny całości zebranego w sprawie materiału dowodowego przejawiające się w braku wzięcia pod rozwagę przedłożonego przez pozwanego protokołu wydania sprzętu z magazynu wskazującego na brak uszkodzeń telewizora powoda, a w konsekwencji przyjęcie, że telewizor mógł zostać uszkodzony u pozwanego lub u któregokolwiek z pośredników, w tym u producenta;

b/ art. 233 kodeksu postępowania cywilnego poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów przejawiające się w nie mającym uzasadnienia w zebranym materiale dowodowym przyjęciem, że pozwany nie wykazał, iż ślady odcisków na telewizorze powoda istniały przed jego odesłaniem do pozwanego, podczas gdy pozwany załączył wydruk wiadomości e-mail powoda z załączonymi i wykonanymi przez powoda zdjęciami, na których odciski palców są widoczne;

c/ art. 233 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 328 § 2 kodeksu postępowania cywilnego poprzez przyjęcie, że ocena uszkodzeń telewizora powoda mieści się w zakresie wiedzy szkolnej z fizyki, a w konsekwencji, że odcisk w uwidocznionym na telewizorze miejscu nie mógł wywołać uwidocznionego uszkodzenia, bez wykazania związku pomiędzy wskazanym twierdzeniem, a jego wpływem na uszkodzenie;

d/ art. 233 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 328 § 2 kodeksu postępowania cywilnego poprzez wskazanie, że odmowa zadośćuczynieniu roszczeniu powoda w zakresie złożonej reklamacji była nieuzasadniona, podczas gdy Sąd nie wykazał na czym opierał się oceniając brak zasadności sposobu rozpatrzenia przez pozwanego reklamacji.

W dalszej części apelacji pozwana przedstawiła szersze uzasadnienie wyżej przywołanych zarzutów.

W odpowiedzi na apelacje powód wniósł o jej oddalenie i zasadzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej jest uzasadniona. Niesporny w sprawie pozostaje fakt, że w dniu 10 sierpnia 2014r. powód zakupił u pozwanej, za pośrednictwem serwisu internetowego a., telewizor L.(...), za cenę 1 258 zł. Natomiast rację ma skarżący, gdy wywodzi w zarzutach dotyczących naruszenia zasad postępowania, że zebrany w sprawie materiał dowodowy - oceniany całościowo z uwzględnieniem zasad wynikających z art.233 § 1 kpc - nie daje podstaw do przyjęcia, że zakupiony przez powoda telewizor posiadał wadę w postaci uszkodzenia matrycy (ekranu) już w chwili jego dostarczenia przez przewoźnika, a tym samym do przypisania odpowiedzialności stronie pozwanej (sprzedawcy) za nienależyte wykonanie umowy.

Z przebiegu sprzedaży wynikało, że w dniu 11 sierpnia 2014r. telewizor został wydany z magazynu pozwanej w stanie nieposiadającym śladów uszkodzeń, pęknięć czy otarć, w opakowaniu bez wgnieceń czy przebić (protokół wydania produktu – k.61). Przesyłka zawierająca telewizor dostarczona została do domu powoda (kupującego) w stanie nienaruszonym zewnętrznie (okoliczność niesporna). Powód nie dokonał sprawdzenia telewizora w chwili jego dostarczenia przez przewoźnika, choćby poprzez włączenie do prądu (okoliczność także niesporna), co już uwidoczniłoby uszkodzenie matrycy (ekranu), gdyby takie uszkodzenie w tym czasie rzeczywiście istniało. Z zeznań powoda wynika co prawda, że po otrzymaniu przesyłki wyciągnął telewizor z kartonu, żeby zobaczyć czy jest cały, ale nie bezpośrednio przy kurierze, który dostarczył przesyłkę bo ten się spieszył, tylko w ciągu 5 minut (k.116 i 117), ale z zeznań jedynego świadka w sprawie W. M. (znajomego powoda), który miał dokonywać montażu telewizora na ścianie, wynika, że przed montażem karton z telewizorem był fabrycznie zamknięty i nie było na kartonie śladów, że powód wcześniej go otworzył (k.116). W tych okolicznościach, przy braku innych obiektywnych dowodów, uprawniona jest ocena, że powód nie dokonał żadnej kontroli dostarczonego telewizora, a jedynie zewnętrznych oględzin przesyłki zawierającej telewizor. Jeżeli do tego dodamy fakty, że w późniejszym terminie (dokładniej 24.08.2014r.) powód

dokonywał zamontowania telewizora na ścianie, że telewizor odesłany pozwanej z reklamacją zawierał ślady ucisków w miejscu uszkodzenia matrycy i że uszkodzenie nastąpiło w tym miejscu z zewnątrz, na co wskazują zdjęcia złożone w sprawie (k.42, 46 – 48, 56 -60), to rodzi się uprawnione domniemanie, że uszkodzenie matrycy telewizora, a więc jego zewnętrznej części, mogło powstać wskutek niewłaściwego działania powoda przy wyjmowaniu z kartonu czy podczas montażu na ścianie.

W tych okolicznościach faktycznych sprawy – zdaniem Sądu odwoławczego – kupujący (powód) nie mógł korzystać z domniemania wynikającego z art.4 ust.1 ustawy dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176), że wadliwość towaru istniała już w chwili jego wydania, a więc że towar był niezgodny z umową, bowiem sprzedawca (pozwana) wykazał okoliczności pozwalające na twierdzenie, że uszkodzenie telewizora powstało już po przejściu ryzyka na kupującego. W konsekwencji rzeczą powoda (kupującego) było wykazanie, zgodnie z ogólną zasadą dowodzenia przewidzianą w art. 6 kc, że uszkodzenia telewizora (jego matrycy) istniały już w chwili, gdy został mu dostarczony i wydany. Zatem zgodzić się należy z apelującą, że w tych okolicznościach faktycznych stwierdzenia Sądu Rejonowego, że odcisk uwidoczniony na ekranie telewizora (będący wynikiem uścisku) nie mógł doprowadzić do uszkodzenia matrycy w miejscu, w jakim został uwidoczniony, bo tak podpowiada doświadczenie życiowe i podstawowe zasady fizyki, jawi się jako nieprzekonujący i w istocie dowolny tj. wykraczający poza ramy art.233§ 1 kpc i art.321 kpc. Powód winien był zatem wykazać innymi dowodami, choćby dowodem z opinii biegłego z właściwej dziedziny, że wada telewizora (jego uszkodzenie) zaistniała już wcześniej, a tym samym, że towar został mu wydany niezgodnie z umową, a w konsekwencji, iż miał prawo do skorzystania z uprawnień przewidzianych w art.8 w/w ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, do odstąpienia od umowy włącznie, czego nie uczynił.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd Okręgowy uwzględnił apelację pozwanej, jako uzasadnioną, a w konsekwencji zmienił zaskarżony wyrok poprzez oddalenie powództwa (na podstawie art.386 § 1 kpc w związku z art.13 § kpc). O kosztach postępowania należnych pozwanej od powoda za pierwszą i za drugą instancję orzekł po myśli art.98 § 1 i 3 kpc w związku z art.108 § 1 i art.13 § 2 kpc. Wysokość kosztów procesu wyznaczyła opłata od pełnomocnictwa (17 zł) i wynagrodzenie pełnomocnika, z pomocy którego pozwana korzystała, przy czym za pierwszą instancję ustalone zostało zgodnie z § 6 pkt 2, a za drugą instancję zgodnie z § 12 ust.1 pkt 1 i § 6 pkt 2 rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych… (j.t. w Dz.U. z 2013r. poz.490). W skład kosztów postępowania za drugą instancję weszła także uiszczona przez pozwaną opłata sądowa od apelacji w wysokości 64 zł (dowód wpłaty - k.142).